
Декларация на Комитета на министрите относно управлението на IP адресите в обществен интерес

Декларация на Комитета на министрите относно управлението на IP адресите в обществен интерес

(приета от Комитета на министрите на 29 септември 2010 г. по време на 1094-та среща на представителите)

1. Основните права и нормите и ценностите на Съвета на Европа се прилагат както по отношение на информационната и комуникационна среда в мрежата, така и относно реалния свят. Това произтича от чл. 1 на Европейската конвенция за правата на човека ("Конвенцията" – ETS No. 5), по силата на която държавите членки предприемат действия „да осигурят на всеки в рамките на своята юрисдикция“ правата и свободите, произтичащи от конвенцията, без да правят разлика дали са в мрежата или извън нея. [\[1\]](#)
2. Правото на личен живот и правото на свобода на изразяване и достъп до информация, гарантирани от чл. 8 и 10 от Конвенцията, са основни изисквания в демократичното общество, които имат голямо значение за онлайн средата.
3. Достъпът до ресурсите в Интернет е наистина решаващ за упражняването и за ползването в пълна степен на основните права на свобода на информацията и достъпът до информация. Липсата на доверие у ползвателите относно спазването на правото на личен живот би могла да ограничи пълноценното участие в дейностите в мрежата.
4. Интернет има обществена ценност, която произтича от обстоятелството, че хората разчитат в значителна степен на него като на жизнено важно средство за всекидневните си дейности и на възникналото в резултат на това законно очакване, че услугите в мрежата трябва да са достъпни и поносими като цени, сигурни, надеждни и постоянни. Държавите членки на Съвета на Европа трябва да вземат всички необходими мерки, за да развият обществената ценност на Интернет. Те трябва да насърчават частния сектор да дава своя принос за разширяването на начините, чрез които обществената ценност на Интернет става достояние на всеки и да подготвят обществена политика, която допълва пазара, там, където той се оказва недостатъчен като регулиращ механизъм. [\[2\]](#)
5. IP адресите са крайно необходими за функционирането на Интернет. Техническата им архитектура и определянето им влияят върху упражняването на основните права и свободи. Идентификационните детайли, включени в IP адресите на устройствата, които се използват за свързване в мрежата, позволяват да се създават персонални характеристики (профили) на дейностите и връзките на ползвателите. Данните за трафика, възникнал в резултат на използването на мобилни устройства и други обекти, свързани с помощта на IP, могат да бъдат използвани превратно или подложени на неоснователен контрол.
6. До степента, до която могат да се смятат за лични данни, [\[3\]](#) информацията относно дейностите на ползвателите и тяхната комуникация, както и трафика на данни, трябва да бъдат третирани и използвани в пълно съответствие с изискванията на правото на уважение към личния живот, гарантирано от чл.8 от Конвенцията и съответните решения на Европейския съд за правата на човека. Във връзка с това принципите, залегнали в Конвенцията на Съвета на Европа относно защитата на индивидите във връзка с автоматичната обработка на лични данни (ETS No. 108), също имат голямо значение.
7. IPv4 адресите са ограничен ресурс и са близо до изчерпване. Това поставя предизвикателства пред продължаващото разширяване на Интернет и постоянното му

функциониране. Желателно е IPv4 адресите, които не са разпределени или не се използват да бъдат управлявани в обществен интерес. Целта е да се предложи на всеки стабилен и постоянен достъп до Интернет ресурсите.

8. Проблемът с ограничения брой адреси ще бъде решен с новите IPv6 адреси, които предлагат далече по-голямо пространство. В допълнение към техния потенциал за разгръщане на Интернет услугите и приложенията и за подобряване на вградената в системата сигурност IPv6 предлагат отлична възможност за улесняването на ефективния и равнопоставен достъп на всички хора до новите комуникационни услуги. Те също могат да играят значима роля за подобряване на достъпа до образованието и познанието. Ето защо е важно да се подкрепят най-неразвитите страни в усилията им за построяването на информационна инфраструктура с цел постигането на интегриращо информационно общество и преодоляването на цифровото разделение.

9. IPv6 не са несъвместими с IPv4. Този въпрос трябва да бъде решен по подходящ начин. Важно е да има подготовка за прилагането на техническите параметри на IPv6 и те да се прилагат навреме и ефективно във всички сектори. Всички заинтересовани страни, независимо дали са държавни органи или са неправителствени организации, трябва да приемат, че изискванията за взаимно свързване на новия протокол както на равнище хардуер, така и на равнище софтуер, са особено важни.

10. Държавите могат да допринесат в значителна степен за прехода, както в рамките на своята собствена отговорност за прилагането на IPv6 в публичния сектор, така и с насърчаването на още по-широко сътрудничество между неправителствените организации относно възприемането на IPv6 в дейността им. По-специално държавите трябва да създадат благоприятна среда, за да може частният сектор да играе ролята на двигател на растежа и да дават тласък на подготовката за преминаване към IPv6 и за неговото прилагане. Тази дейност трябва да се гради върху съществуващото положително сътрудничество между институциите за разпределяне на IP адресите.

11. Комитетът на министрите заявява:

- IP адресите трябва да се схващат като общ обществен ресурс и да се разпределят и управляват в обществен интерес от лицата, натоварени с тези задачи, като вземат под внимание сегашните и бъдещите нужди на ползвателите на Интернет;
- трябва да се осигури навременното и ефективно прилагане на IPv6 в публичния сектор и да се насърчава и разширява бързата подготовка за преминаване към и прилагане на IPv6 в частния сектор;
- доколкото това е подходящо, идентификационните характеристики, включени в IP адресите, които са предоставени на Интернет ползвателите или на устройствата, свързани с Интернет, трябва да се смятат за лични данни и да бъдат третираны като такива.

» IPадресът е уникален номер, много наподобяващ телефонен номер, който се използва от машини (обикновено [компютри](#)), за да се свързват едни с други, когато изпращат информация през [Интернет](#), използвайки [Интернет протокол](#) (IP). Той позволява на машините, които предават информацията, да знаят къде да я изпращат, а на машините, които получават информацията, да знаят, че тя идва от желаното местоназначение. Вж. Уикипедия http://bg.wikipedia.org/wiki/IP_%D0%B0%D0%B4%D1%80%D0%B5%D1%81.

[1] Резолюция „Управлението на Интернет и на основните Интернет ресурси“, приета от Първата конференция на министрите на държавите членки на Съвета на Европа, отговарящи за медиите и за новите комуникационни услуги (Рейкявик, Исландия, 28-29 май 2009 г.).

[2] Препоръка CM/Rec (2007)16 на Комитета на министрите до държавите членки относно

мерките за насърчаване на обществената ценност на Интернет.

[3] Според чл. 2 от Конвенцията на Съвета на Европа относно защитата на индивидите във връзка с автоматичната обработка на лични данни (ETS No. 108) „лични данни“ са всяка информация, която се отнася до лице с установена или с неустановена самоличност.